

ПРОТОКОЛ

№ 363

гр. Разград , 24.06.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **ПЕНКА В. ТОЦЕВА**

Сложи за разглеждане докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

Гражданско дело № 20213330100501 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ЗА ищеца адв. Т.

ЗА ответника директора Д.П. и с адв. М.

ВЕЩОТО лице лично

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсват процесуални пречки по даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата искова молба:

Депозирана е искова молба от А. М. К., която твърди, че с ответника са били в трудовоправни отношения по силата на Трудов договор №03/12.03.2012г. Ищцата работела на длъжност „библиотекар-експерт“ в РБ“Проф.Б.Пенев“ гр.Разград. Работното ѝ място от подписване на ТД до м.септември 2009г. било в „Детски отдел“;от м.09.2014г. до 01.06.2019г. в отдел „Изкуство“, а от 01.06.2019г. до прекратяване на трудовия договор в отдел „Книгозаемане за възрастни“. Ищцата твърди, че не ѝ е предоставяна длъжностна характеристика за изпълняване на длъжността „библиотекар-експерт“ както при подписване на договора, така и при преместването в различните отдели.

За времето на трудови правоотношения е изпълнявала съвестно възложените ѝ задачи. Във връзка с професионалното си развитие, записала „доктурантура“ в УБИТ С., катедра „библотечни науки“ за срок от 4 години задочна форма. От този момент атмосферата на работното я място се влошила.

Издадените Заповед №173/18.09.2019 г. за налагане на дисциплинарно наказание уволнение и Заповед 001/18.09.2019г. за прекратяване на трудовото правоотношение счита за незаконосъобразни, неправилни, немотивирани и издадени в нарушение на процесуалния и материален закон. Същите са издадени преди повече от година, като видно от номера на заповедта за уволнение и този на заповедта за прекратяване на ТПО има съществено разминаване.

Същите заповеди не са й били връчени по надлежния ред, нито своевременно. В началото на 2021г. била възпрепятствана да упражни правото си на пенсия и да представи всички документи за пенсиониране до НОИ. След изрично настояване до бившия работодател, на 07.01.2021г. получила Заповед № 173/18.09.2019г. за дисциплинарно уволнение. Заповед №001/18.09.2019г. получила на 19.01.2021г. Счита, че същата не е оформена надлежно, тъй като не я е подписала. Работодателят не е изпълнил задължението си за надлежно оформяне и връщане на трудова книжка. Последната получила 12.08.2020г., по нейно настояване, една година след издадените заповеди, за които не е знаела.

На 05.08.2020г. е придобила право на пенсия за трудов стаж и възраст.

Заповедта за уволнение е издадена при съществени процесуални нарушения относно при неспазване изискванията за провеждане на дисциплинарно производство. В същата, посочения период на извършени нарушения на труд.дисциплина съвпада с дата на издаване на заповедта е 16.07.2019г. до 18.09.2019г.. Видно от посочения период за евентуални нарушения, съвпадащ с издаването на заповедите за уволнение и прекратяване на ТПО, навежда безспорно на извода, че при издаването, работодателят дори не е провеждал въобще никакво дисциплинарно производство по установяване на нарушение/я. Недопустимо е посочване на голям обем нарушения, в сочения период, при това най-тежките провинения от служител, без да се проведе дисциплинарната процедура. Заповедите са от дата 18.09.2019г., като в тях изрично е посочен общ период на нарушения от 16.07.2019г. до 18.09.2019г.. Този период от два месеца, видно от крайната дата 18.09.2019г. /съвпадаща с датата на заповед за уволнение и заповед за прекратяване на ТПО/, безспорно сочат на липса на провеждана процедура по установяване на дисциплинарно нарушение и безспорно нарушение по издаването на заповедите, което се явява абсолютно отменително основание.

На следващо място, при издаването на заповедта от формална страна има съществени нарушения. Изброените безброй докладни записки, хаотично посочени нарушения, не може да бъде прието за законосъобразно. За всяка от изброените докладни записки, при това за различни по вид нарушения, следва да има задължително спазване на процедурни правила на дисциплинарното производство.

От обстоятелствената част на заповедта не става ясно какви са извършените нарушения, кога са извършени и за какво се вменява вина.

Процедурата по чл.193 ал.1 от КТ е нарушена. Императивно предвиденото искане на обяснения от служителя не е спазено. По всяка докладна записка за нарушение, липсва конкретно искане за даване на обяснения. Това нарушение на процедурата по налагане на

дисциплинарно наказание е съществено и опорочава изцяло възможността служителя да упражни правото си на обяснения, след като не е ясно посочено нарушението, време на извършване, по какъв начин е извършено.

На следващо място, в процесната заповед не са посочени мотиви за което и да е от изброените нарушения на трудовата дисциплина. Не става ясно в какво се състои всяко от нарушенията, като за отделните от тях следва да се конкретизира. В неявяване или за непредставянето на оправдателни документи..., без да се изследва била ли е на работа на разположение на работодателя чисто фактическо присъствие. В посочената правна норма по чл.187, т.1 и т.8 от КТ, са два отделни състава, като всеки от тях включва различни провинения. Механичното изброяване на нарушения без мотиви е отменително основание.

Процесната Заповед №173/18.09.2019г. е издадена в нарушение на чл.195 ал.1 от КТ, тъй като не е мотивирана.

Изброените законови норми, вменени като нарушения без конкретни дати и доказателства са изброени механично, вместо мотиви са цитирани докладни записки, което я прави немотивирана. От текста на заповедта не може да се установи точно, в какво се изразяват нарушенията, кое действие или бездействие е счетено за виновно, след като в заповедта са включени почти всички възможни нарушения на трудовата дисциплина по КТ.

Наложеното наказание е без основание, несправедливо и незаконосъобразно предвид липсата на извършено/-ни нарушения на трудовата дисциплина. Не е на лице виновно поведение от нейна страна за налагане на най-тежкото наказание. Не са взети предвид многобройните ѝ молби за ползване на платен годишен отпуск във връзка с доктурантурата, както и болнични листове за заболявания.

Наложеното наказание е без основание, несправедливо и незаконосъобразно предвид липсата на извършено/-ни нарушения на трудовата дисциплина. Не е на лице виновно поведение от нейна страна. Своевременно е подавала заявления и молби, както и нужните доказателства свързани с обучението ѝ и полагане на изпити.

Поради незаконосъобразните действия на работодателя е била принудена да се пенсионира една година, преди навършване на установената възраст, с намален процент от размера на прослужено време, поради уволнението и оставане без доходи. Уволнението ѝ било предизвикано в период една година преди придобиване право на лична пенсия поради навършване на възраст и осигурителен стаж.

Счита, че в нарушение на чл.8 от КТ е на лице недобросъвестност и дискриминация спрямо нея, при осъществяване на трудовите права и задължения от страна на работодателя. Във връзка с повишаване на квалификацията и свързаната с това доктурантура, вместо поощрение.

По изложените съображения моли съда да постанови решение, с което:

Уволнението ѝ да бъде признато за незаконно наложеното ѝ дисциплинарно наказание; да отмени заповед Заповед №001/18.09.2019г., за прекратяване на трудовото

правоотношение; да бъде възстановена на предизаемащата длъжност „библиотекар-ескперт“; ответника да ѝ заплати обезщетение за времето, за което е останала без работа, вследствие на незаконното уволнение, считано от 18.09.2019г. до 18.03.2020г./ за период от 6 месеца, изчислени на база на brutното трудово възнаграждение от 4200лв., ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба- 08.03.2021г. до окончателното изплащане на осн.чл.86, ал.1 от ЗЗД.;да осъдите ответника да ѝ изплати обезщетение от деня на прекратяване на ТПО- 18.09.2019г. до 12.08.2020г., поради несвоевременно оформяне и забавено предаване на трудовата книжка, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба- 08.03.2021г. до окончателното изплащане;да ѝ изплати полагащия ѝ се платен годишен отпуск за академичната 2018/19г. в размер на 25 работни дни, за акад.2019/2020г. - 25 работни дни и 2020/2021год. - за 25 работни дни в общ размер от 2625лв.; да и се заплати платения годишен отпуск еднократно за шест календарни месеца, считано от 02.09.2019г. до 02.03.2020г. за изготвяне на дисертационен труд;да ѝ бъде признат за трудов и осигурителен стаж периода на ползван неплатен отпуск за академичните 2017г./2018г. и 2018г./2019г.и 2019г./2020г. . общо 60 /шестдесет / работни дни за три академични години;да ѝ бъде признат за трудов и осигурителен стаж и периодите на всички видове платен отпуск за обучение в размер на 75 работни дни -за посочените академични години 2018/19г. в размер на 25 работни дни, за акад.2019/2020г. - 25 работни дни и 2020/2021год. - за 25 работни дни. Като и шест календарни месеца- от 02.09.2019г. до 02.03.2020г. за изготвяне на дисертационен труд. Претендира и за разноски.

Представя: Трудов договор №03/20.03.2012г.,Доп.споразумение от 05.02.2019г., Декларация за връчване на труд.книжка, Копие на труд.книжка; Заповед №001 /18.09.2019г., Справка от 25.09.2019г., фиш за заплата от 03.2019г., Удостоверение от НОИ от 17.03.2021г., Писмо от ОД МВР Разград от 11.03.2021г.,Удостоверение за деклариранни данни НАП, Удостоверение 07.08.2020г.изх.№132, Декларация от 17.03.2021г.;13бр.амбулаторни листове, болнични листове, прегледи.

Има искане ответникът да представи трудовото ѝ досие, както и да се назначи ССЕ, като вещото лице отговори: 1 .Какъв е точния размер на brutното трудово възнаграждение на служителя?Какъв е размера на дължимо обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за времето през което съм останала без работа?Какъв е размера на дължимо обезщетение по чл.226 от КТ.Какъв е размера на дължимата законова лихва на осн.чл.86, ал.1 от ЗЗД върху сумата за дължимо обезщетение по чл.225, ал. 1 от КТ ?Какъв е размера на дължимата законова лихва на осн.чл.86, ал.1 от ЗЗД върху сумата за дължимо обезщетение по чл.226 от КТ за несвоевременно връчване и забавено оформяне на трудова книжка. По исканията от точка 15./ чл.171а във вр. с чл.169, ал.4 от КТ.

Ответникът Регионална библиотека „Професор Боян Пенев“ счита исковата молба за нередовна , тъй като в нея не е посочена цената на иска по предявения иск за изплащане на платен годишен отпуск по чл.171”а” за шест календарни месеца считано от 02.09.2019г. до 02.03.2020г.

Предявеният иск с правно основание чл.226 от КТ е процесуално допустим. Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск за академичните 2018г.-2019г., 2019г.-2020г. и 2020г.-2021г., е частично недопустим за академичната 2020г.-2021г., тъй като академичната година не е изтекла относимо към датата на предявяване на иска - 08.03.2021г., т.е. правото на иск не е надлежно възникнало и не може да се упражни в настоящото исково производство. За другите две академични години претенцията е процесуално допустима.

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск от 6 месеца за изготвяне на дисертационен труд за периода 02.09.2019г.-02.03.2020г. е процесуално допустим.

Предявеният иск за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 20/двадесет/ дни през академичните 2017г.-2018г., 2018г.-2019г. и 2019г.-2020г., иска за признаване на трудов и осигурителен стаж за по 25 дни платен годишен отпуск за академичните 2018г.-2019г., 2019г.-2020г. и 2020г.-2021г., и за 6 месеца неползван отпуск за изготвяне на дисертационен труд, са процесуално недопустими. Съгласно разпоредбите на специалния закон - ЗУТОССР, исковите за установяване на трудов стаж се предявяват срещу работодателя и съответното поделение на ТП на НОИ, а исковите за установяване на осигурителен стаж против съответното поделение на ТП на НОИ. В конкретния казус исковите са предявени само срещу работодателя, което е процесуално недопустимо.

По същество счита исковите за неоснователни. Главния иск по чл.344, ал.1 т.1 КТ, е предявен след изтичане на давностния срок по чл.358 ал.1 т.2 КТ. Представя Декларация за връчване на трудова книжка от 12.08.2020г. подписана от ищцата, видно от която същата е декларираща писмено, че с прекратяване на трудовото правоотношение е получила трудовата си книжка, надлежно оформена, заверена и подпечатана с печата на културната институция.

Законодателят въвежда срок за упражняване правото на иск за отмяна на уволнение, възстановяване на работа и присъждане на обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение, който по своя характер е давностен, а погасителната давност е материално-правен институт и влияе на основателността на предявения иск, а не на неговата допустимост. С изтичането на двумесечния срок се погасява правото на иск на работника за отмяна на уволнението. Срокът започва да тече считано от деня на прекратяването.

Съгласно нормата на чл.335 ал.2 т.3 КТ трудовия договор се прекратява без предизвестие от момента на получаване на писменото изявление за прекратяването. Законодателят е посочил в чл.195 от КТ само примерно начините на връчване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание-лично на лицето срещу подпис или по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. Нормата не е императивна. В конкретния казус заповедта е изпращана два пъти с препоръчано писмо с обратна разписка на уволнения служител чрез „Български пощи“ ЕАД на адресите в с.Г. и в гр.С., като и двете пратки са оформени и върнати на подателя съответно на 10.10.2019г. и на 11.10.2019г. Направени са

няколко опита за лично връчване на Заповед № 173/18.09.2019г. на служителя, чрез посещение на адреса ѝ в с.Г., но без резултат, тъй като лицето не е дало достъп до имота си и не е получило заповедта. През м.август 2020г. на ищцата е връчено и Удостоверение за трудов стаж от 26.03.2012г. до 18.09.2019г. с изх.№132/07.08.2020г. На 07.01.2021г. ищцата е входирила в деловодството на ответника Заявление, в което изрично е заявила, че на 12.08.2020г. е получила трудовата си книжка, като от вписването в нея за основанието на прекратяване на трудовото правоотношение и наличието на уволнителна заповед А.М. К. е узнала още тогава. Няма законова пречка заповедта да се връчи и по друг начин като единствено релевантно е да се установи фактът на узнаването /достигането на волеизявлението на работодателя за уволнение до ищцата/.

Изброяването в разпоредбата на чл.195 ал.2 КТ има за цел да гарантира фактът на узнаване на уволнението - достигането на писменото волеизявление на работодателя до неговия конкретен адресат. Този факт е от съществено значение в трудовото право, тъй като определя момента на прекратяване на договора, а оттук и броеването на срокове по чл.194 ал.1 и чл.358 ал.1 т.2 КТ. Той е от значение и в друга насока - открива възможност на работника или служителя да заведе иск за отмяна на незаконно уволнение и други свързани с него искове, дори и работодателят да поддържа в процеса, че трудовият договор не е прекратен поради липса на данни за връчване на заповедта по реда на чл.195, ал.2 КТ.

Дисциплинарното наказание се смята за наложено освен от деня на връчване или получаване на заповедта за дисциплинарно уволнение, още и от деня на узнаване на нейното съществено съдържание - изразена воля от работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение и правното основание, на което това е направено. С оглед гореизложеното прави изрично възражение за изтекла погасителна давност за предявяване на иска за отмяна на уволнението.

На следващо място счита, че проведеното дисциплинарно производство е законосъобразно.

От ищцата са искани изрични обяснения с писмо на работодателя от 05.08.2019г. подписано от директора на РБ „Професор Боян Пенев” и връчено лично на служителката, касаещи нарушения на трудовата дисциплина в периода 16.07.-05.08.2019г. съгласно Докладни от колектива на отдел „Заемна” вх.№ 145/16.07.2019г., вх.№ 155/19.07.2019г., Жалба от колектива на РБ „Професор Боян Пенев” вх.№ 161/31.07.2019г., неявяване на работа на 02.08.2019г., съгласно Докладна вх.№162/02.08.2019г., неявяване на работа на 05.08.2019г., установено лично от директора на институцията. С вх.№164/05.08.2019г. ищцата е депозирала писмени обяснения, в които обяснява поведението си и сочи като причина за нарушенията на трудовата дисциплина поведението на други служители от РБ „Професор Боян Пенев”. На 02.09.2019г. ищцата закъсняла за работа с два часа. При явяването си връчила на директора на библиотеката 3броя писмени искания. На същата дата на ищцата се връчва пълно заверено копие на трудовото и досие с Писмо изх. №193/27.08.2019г. връчено на 02.09.2019г. в присъствието на свидетелите Н.-П., Р.Г. и М. М.а. На 02.09.2019г. на ищцата е връчено и Писмо изх.№202/02.09.2019г. с което същата е

уведомена писмено, че не ѝ се разрешава ползването на исканите отпуски, отправя ѝ се предложение за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, като се прави констатация, че А.К. отсъства от работа през целия ден, отправя ѝ се искане да представи документи по чл.333 от КТ, връчен е обходен лист за установени липси на невърнати 42бр. библиотечни документи, уведомление за представяне на трудова книжка. След получаване на писмени документи от работодателя служителката самоволно напуска работното си място и не се завръща в РБ „Професор Боян Пенев” до 07.08.2020г. когато представя трудовата си книжка за оформяне от работодателя. През този период от 02.09.2019г. до 07.08.2020г. А. М. К. не представя никакви документи пред работодателя-болнични или други извиняващи отсъствието ѝ от работа.

Това е причината тя да не бъде открита и да не даде обяснения за отсъствието си от работа в продължение на 12 последователни дни от 02.09.2019г. до 18.09.2019г. Същата не отговаря на телефонни обаждания от работодателя. Не получава пощенски пратки.

Работодателят счита, че е преценил правилно тежестта на допуснатите нарушения и при спазване изискванията на чл.187, чл.188, чл.189, чл.190 от КТ и е предприел налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение” спрямо ищцата. Заповедта е мотивирана и отговаря на императивните изисквания на чл.195 от КТ.

Действително разпоредбата на чл.193 от КТ е императивна, но нейното спазване може да бъде гарантирано само при добросъвестно упражняване на трудовите права от двете страни по трудовото правоотношение. След като служителят отказва да се яви на работа след 02.09.2019г., не представя писмени документи, не получава изпратените му документи, не отговаря на телефонни позвънявания, за работодателя е било обективно невъзможно да поиска и получи каквито и да било обяснения за нарушенията на трудовата дисциплина от страна на служителката К.. Следва да бъде съобразено обстоятелството, че за нарушенията допуснати в периода 16.07.2019г.-05.08.2019г. на 02.08.2019г. -1 ден самоотлъчка, на 05.08.2019г. неявяване на работа до 13:30 часа, закъснения за работа по Докладни записки вх.№№ 145/16.07.2019г., №155/19.07.2019г., Жалба вх.№ 161/31.07.2019г., Докладна записка вх.№162/02.08.2019г., както и за отправянето на обидни квалификации по адрес на други служители съгласно посочените по-горе докладни записки и жалби, а така също и за подаване на фалшив сигнал- обаждане на спешен номер 112 с последващо полицейско присъствие и снемане на обяснения от служителите на РБ „Професор Боян Пенев”, от ищцата са искани и получени писмени обяснения по смисъла на чл.193 от КТ. Ето защо всички твърдения на ищцата за неспазване на правилата за провеждане на дисциплинарното производство са голословни и не следва да бъдат споделяни от съда.

Не отговаря на обективната истина твърдението на ищцата, че нямала подписана длъжностна характеристика за заеманата длъжност. Ищцата е подписала длъжностна характеристика за длъжността „библиотекар” в отдел „Книгозаемане за дома”, сектор „Обслужване на възрастни читатели”. От друга страна ищцата неоснователно е отказвала да подпише предходни длъжностни характеристики, за което има съставен Протокол от

16.09.2014г. от Комисия в състав П.Ч., Г.Р., Р.Б. и Н.-П..

Ответникът отрича да е имал дискриминационно и недобросъвестно поведение спрямо нея, принуждавайки я да се пенсионира една година преди навършване на пенсионна възраст, поради което ищцата да е претърпяла имуществени вреди, тъй като ѝ била определена пенсия с по-нисък размер.

Отрича да е давал писмено съгласие ищцата да запише докторантура през 2017г., след което атмосферата на работното ѝ място се влошила. Ищцата винаги е имала проблеми с трудовата дисциплина, допускала е предходни нарушения на същата, за което на същата са наложени дисциплинарни наказания, както следва:-Заповед №181/11.12.2014. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т. 8 и т. 10 от Кодекса на труда;-Заповед №027/16.02.2015г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т. 1 и т.8 от Кодекса на труда;-Заповед №013/09.01.2017г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т.1-закъснения и неявяване на работа за три последователни дни;-Заповед №023/27.02.2018г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” за допуснати нарушения на чл.187, т.7 и т.8 от Кодекса на труда;-Заповед №9/10.01.2019г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” за допуснати нарушения по чл.187, т.1 от Кодекса на труда, изразяващи се в закъснения за явяване на работа-9/девет/ броя през месец декември 2018г. и 3/три/ броя през 2019г.;-Заповед №010/11.01.2019г. за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” за допуснати нарушения на трудовата дисциплина по чл. 187, т.8 от Кодекса на труда. Поведението на ищцата през значителна част от стажа ѝ спрямо нейните колеги и потребители на услуги в РБ „Професор Боян Пенев” град Разград е било несъответно на длъжностните ѝ задължения, добросъвестността и етичните норми.

С оглед изложеното моли съда да отхвърли иска по чл.344 ал.1 т.1 КТ.Исковите по чл.344 ал.1 т.2 и т.3 от КТ като акцесорни са в зависимост от основателността на главния иск за признаване на уволнението за незаконосъобразно, поради което при отхвърляне на главния иск се следва обоснован правен извод за неоснователност и на акцесорните искове.

Исковите претенции на ищцата за присъждане на обезщетение за полагащ се платен отпуск на основание чл.171”а”, във вр. с чл.169, ал.4 от КТ за разработка на дисертационен труд в размер на 6 месеца и на основание чл.171”а”, във вр. с чл.169, ал.1 от КТ за присъждане на обезщетение за по 25 дни платен годишен отпуск за три академични години от 2019г. до 2021г. включително са неоснователни и недоказани. Ответникът оспорва твърдението на ищцата, че е дал писмено съгласие на ищцата да запише докторантура, съответно че е разрешил ползването на платен отпуск за изготвяне на дисертационен труд и да ползва платен отпуск от по 25 дни за всяка от сочените в исковата молба академични години.

Разрешението по чл.52 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските се дава от работодателя за всеки отделен случай в писмена форма. Подобно писмено

разрешение не е давано от работодателя, поради което и на ищцата не се дължи обезщетение за неползване на отпуск. Следва да се има предвид и обстоятелството, че ищцата не е представила пред съда доказателства, че е приключила успешно отчетните години в Университета по библиотекознание и информационни технологии, Институт за научни изследвания и обучение на докторанти, след първата такава, за което е представила по делото Служебна бележка изх.№01/04.01.2019г. Изясняването на посоченото обстоятелство е от съществено значение за правилната преценка както на допустимостта, така и на основателността на сочените по-горе искиви претенции, така и на останалите искиви претенции на ищцата свързани с признаване за трудов и осигурителен стаж периода на ползван неплатен отпуск за академичните 2017г./2018г., 2018г./2019г. и 2019г./2020г. общо 60 дни за три академични години, а така също и да бъде признат за трудов и осигурителен стаж платения отпуск за обучение в размер на 75 дни, от които 25 дни през академична година 2018г.-2019г., 25 дни през академична година 2019г.- 2020г. и 25 дни през академична година 2020г.-2021г., както и 6 месеца от 02.09.2019г.-02.03.2020г. за изготвяне на дисертационен труд.

Счита за неоснователна и претенцията на ищцата за присъждане на обезщетение за несвоевременно оформяне и предаване на трудовата книжка за периода 18.09.2019г.-12.08.2020г., ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба 08.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Трудовата книжка се е намирала в ищцата през целия посочен по-горе период. На 02.09.2019г. работодателят е поискал писмено от служителката да представи трудовата си книжка за надлежно вписване на данни в същата, но поради преждевременно напускане на работното място на 02.09.2019г. и неявяване на работа до датата на издаване на уволнителната заповед от 18.09.2019г., наличието на обективна невъзможност служителя да бъде открит на известните адреси, а така също и поради отказа му да получава пощенски пратки и да отговаря на телефонни позвънявания, същия не е представил трудовата си книжка пред ответника и това е причината същата да не бъде надлежно оформена. Незабавно след представяне на трудовата книжка пред работодателя на 12.08.2020г. същата е била оформена и предадена срещу подпис на ищцата. Не е налице виновно поведение на работодателя или на длъжностни лица при РБ „Професор Боян Пенев” във връзка с вписване на данни в трудовата книжка на служителя. Работодателят е положил необходимата грижа да открие служителя, но поради поведението на последния не е успял да се свърже с него. Ето защо исковата претенция се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена изцяло.

Представя: Заповед №087/27.05.2019г.; Длъжностна характеристика протокол от 16.09.2014г.; Заповед №009/10.01.2019г.; Заповед №10 от 11.01.19г.; Заповед №181/11.12.2014г.; Заповед №027/16.02.2015г.; Заповед №013/09.01.2017г.; Заповед №023/27.02.2018г.; Докладна записка № 145/ 16.07.2019г.; Докладна записка вх. №155/19.07.2019г.; Жалба вх. № 161/ 31.07.2019г.; Докладна записка вх. №162/02.08.2019г.; Искане за даване на писмени обяснения по чл.193 КТ от 05.08.2019г.; Докладна записка вх. № 164/05.08.2019г.; Докладна записка вх. №232/18.09.2019г. П. Докладна записка вх.

№230/17.09.2019г.; Докладна записка вх. №226/16.09.2019г.; докладна записка вх. №222/13.09.2019г.20. Докладна записка вх. №221/12.09.2019г. Докладна записка вх. №218/11.09.2019г.; Докладна записка вх. №217/ 10.09.2019г.; Докладна записка вх. №215/09.09.2019г.; Докладна записка вх. № 210 / 05.09.2019г.; Докладна записка вх.№209/ 04.09.2019г.; Докладна записка вх. №207/03.09.2019г.; Докладна записка вх. №206/02.09.2019г.; Докладна записка вх. №204/02.09.2019г.; Протокол от 02.09.2019г.; Писмо изх.№193/27.08.2019г.; Писмо изх. №202/02.09.2019г.; Заявление №203/01.07.2019г.; Заявление х.№198/02.09.2019г.,Заявление вх.№197/ 02.09.2019г ;Заявление вх. №196/02.09.2019г.;Предложение по чл.325, ал.1, т.1 от КТ от 26.08.2019г.;Искане вх. №200/02.09.2019г.;Уведомление изх.№201/02.09.2019г.;Докладна записка вх. №190/26.08.2019г.;Жалба вх.№ 186/ 23.08.2019г.;Докладна записка вх. №185/23.08.2019г.;Жалба вх.№183/ 23.08.2019г.;Жалба вх. №184/23.08.2019г.;Докладна записка вх.№ 182 /21.08.2019г.;Докладна записка вх. №180/19.08.2019г.;Копие на плик за пощенска пратка на „Български пощи” ЕАД №R PS 7200 00LMF2 E с отбелязване „пратката не е потърсена от получателя”.;Копие на плик за пощенска пратка на „Български пощи” ЕАД №R PS 7200 00LMF1 D с отбелязване „пратката не е потърсена от получателя”;Уведомление изх.№010/14.01.2019г.;Декларация от 12.08.2019г.;Удостоверение изх.№132/ 07.08.2020г.;Заявление вх. №008/07.01.2021г.;Заявление вх.№008/07.01.21г ;Заявление вх. №009/07.01.2021г.;Уведомление изх.№014/18.01.21г.; Протокол №002/11.01.2021г.,Уведомление изх.№007/07.01.2021г.

Моли съда да изиска от Университет по библиотекознание и информационни технологии, Институт за научни изследвания и обучение на докторанти да представи справка завършила ли е успешно докторанта А.М. К., ЕГН *****, втората, третата и четвъртата година от учебния си план и защитила ли е същата дисертационния си труд и с каква тема. Представям нарочна писмена молба с препис за насрещната страна и за третото лице.

Моли съда да изиска от „Български пощи” ЕАД, клон Разград справка за доставките на пощенски пратки с номера №R PS 7200 00LMF2 E и №R PS 7200 00LMF1 D.

Да допусне до разпит като свидетели по делото М. С. М.а, Р.Б. Г., Н.Ц.П., при режим на водене.

Предявената искова молба е редовна. Соченото основание за нередовност, а именно непосочване на конкретен размер на платен годишен отпуск по чл.171”а” за шест календарни месеца считано от 02.09.2019г. до 02.03.2020г. е определям, тъй като ищцата е посочила база за изчисляване от 700лв. Конкретният размер на обезщетението следва да се конкретизира и след изслушване на ССЕ.

1.Предявени са искове:

-по чл.344 ал.1 т.1 КТ;

-по чл.344 ал.1 т.2 КТ,

-по чл.344 ал.1 т.3 във вр. с чл.225 ал.1 КТ;

- по чл.226 КТ ал.1 КТ;

-по чл.171а във вр. с чл.169 ал.1 КТ;

-по чл.171а във вр. с чл.169 ал.4 КТ;-

-за признаване на трудов и осигурителен стаж за периодите на ползван платен и неплатен отпуск по чл.169 и чл.171 КТ.

2.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и задължения:

незаконосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, липса на нарушения на трудовата дисциплина, право на отпуск по чл.169 ал.1 и ал.4 и по чл.171 КТ;

неплащане на обезщетения за неползвания платен и неплатен отпуск, факта на задържане на трудовата книжка

3.Ответникът оспорва исковете,прави възражение за изтекла погасителна давност относно иска по чл.344 ал.1 т.1 КТ.

4.Всички обстоятелства се нуждаят от доказване.

5.Ищцата следва да докаже съществуването на трудовото правоотношение, трудовата си функция, право на платен и неплатен годишен отпуск по чл.169 КТ,времето за което е останала без работа поради уволнението, размера на БТВ за месеца предхождащ уволнението, факта на задържане на трудовата книжка и периода на задържане; ответникът следва да докаже законосъобразността на издадената от него заповед, спазване на процедурата по налагане на дисциплинарни наказания и извършените от ищцата нарушения, както и всички други положителни факти които твърди.

ДОКЛАДВА приложените към исковата молба писмени доказателства, отговора на ответника и представените от него писмени доказателства.

АДВ. Т.: Нямам възражения по доклада. Поддържа исковата молба и допълнителната към нея. Моля да бъде допуснато искането в т. 5 от допълнителна искова молба по отношение на мораторна лихва на основание чл. 171а във връзка с чл. 169, ал. 4. По отношение полагащия се платен годишен отпуск да бъде допълнено искането за претендирана мораторна лихва, считано от датата на завеждане на иска до окончателното изплащане, считано то 08.03.2021 г., това е както за платения годишен отпуск за академичните години, така и за еднократния платен годишен отпуск за 6 календарни месеца също да бъде считано ведно с мораторната лихва, считано от 08.03.2021 г. - завеждане на иска, до окончателното изплащане. Що се отнася до доказателствата, не се противопоставям да бъдат приложени всички такива. Имаме искане по допускане на писмени доказателства, във връзка с направените в отговора възражения, молим да бъдат допуснати писмени доказателства, които представляват епикриза от МБАЛ Св. Марина, както и болничен лист от 03.09.2019 г. до 06.09.2019 г., касаещи възражението за не представяне на болнични листи и медицинска документация. По отношение направеното оспорване на записване за

докторантура и съгласие от страна на работодателя, моля да приемете заявлението на А.К. от 31.08.2017 г. до директора на Библиотека Б. Пенев за разрешение за кандидатстване, във връзка със заповед от 04.09.2017 г. за разрешен отпуск, с посочения период, молба ведно със заповед от директора за последващия отпуск, както и приети документи за прием от 2017-2020 г. за кандидатстване на ищцата, както и прикрепено писмо от университета, с изпратена служебна бележка за записване обучение докторантура. Представям ги във вид заверени копия. Считаме, че същите са допустими и относими към разглеждане на наст. производство и във връзка с изясняване на фактическата обстановка. Няма да сочим гласни доказателства. В т. 5 от допълнителната молба по отношение на чл. 171а във връзка с чл. 169, ал. 4 КТ да ми бъдат изплатени полагащ ми се платен годишен отпуск за академичните 2018-2019 г., 2019-2020 г., както и за поредната 2020-2021 г. в общ размер на 2625 лв. Въвеждаме нова искова претенция.

АДВ. М.: Ние нямаме възражения по доклада. Да се приемат представените писмени доказателства. По отношение днес представените, моля да ни дадете срок да заявим становище. От своя страна, заявявам че се запознахме с изпратеното писмо до съда с изх. № 317/19.05.2021 г. на университета по библиотекознание и информационни технологии, Институт за научни изследвания и обучение на докторанти, във връзка със същото заявявам че оспорваме истинността на писмото досежно неговото съдържание на стр. 2, първия абзац „Към настоящия момент лицето е активен докторант, като е положил всички необходими изпити...“, както и оспорваме истинността на представена академична справка по учебния план на докторанта в табличен вид, с изброяване на учебни дисциплини, хорариум, кредити и т. н. Правим оспорването с оглед на обстоятелството, че в текстовата част на писмото се сочи че курса на обучение на докторанта е 4 години и се сочи период от 20.10.2017 до 20.10.2021 г., като в приложената академична справка, е посочено че лицето е получило оценка отличен 6, което ще рече че най-вероятно е завършило обучението си, което според нас е в противоречие на съдържанието на представените документи. Във връзка с проверка на истинността ще имаме допълнителни искания. Водим двама свидетели –М. М.а и П.Е. Представили сме трудовото досие в цялост, моля да го приемете. Не възразяваме срещу разпита на вещото лице.

АДВ. Т.: Ние също установихме, че е налице разминаване и грешка. След разговор с колега, който работи в деловодството на издателя на писмото, допуснали са грешка. Пропуснали са една оценка от английски език. Станало е грешка и те я потвърдиха.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените към исковата молба и към отговора писмени доказателства, както и представените в днешното съдебно заседание такива от ищцата и приложеното трудово досие от ответника.

ПРИЕМА и представените от Университет по библиотекознание и информационни технологии, Институт за научни изследвания и обучение на докторанти писмени

доказателства.

С оглед твърденията на страните за установени противоречия, съдът намира искането за изискване на нова справка на ответника за допустимо и основателно, същото е необходимо за опровергаване на съдържанието на така представената справка вх. № 3912/20.05.2021 г., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДА се изиска информация по представената от ответника молба с посоченото съдържание.

ДОПУСКА до разпит като свидетели М. С. М.а и П.А.Е..

СНЕ самоличността на вещото лице

Сн. Ив. К. – 64 г., омъжена, неосъждана, без родство

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 291 от НК, обеща да даде правдиво заключение.

ПРОЧЕТЕ заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Поддържам заключението. Посочените суми са brutни суми, при присъждане трябва да се удържи данък върху доход на физическите лица 10%. На обезщетение осигуровки не се начисляват.

НА вещото лице се изплати депозит от бюджета на съда, съгласно представената справка-декларация, в размер на 136.50 лева. (**ИЗД. РКО**)

АДВ. Т.: Да се приеме заключението.

АДВ. М.: Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза.

СЪДЪТ намира претенцията за присъждане на обезщетенията по чл. 171а във връзка с чл. 169, ал. 4 КТ по п. 5 от допълнителната искова молба, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяването 08.03.2021 г. за недопустима. Ищцата не прави конкретизация на претенциите си а заявява нови такива в днешно съдебно заседание, поради което същата се явява недопустима ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без разглеждане претенцията за заплащане на обезщетението по чл. 171 във връзка с чл. 169, ал. 4 КТ за присъждане на законната лихва считано от предявяването на иска, до окончателното изплащане, като недопустима.

СНЕ самоличността на свидетеля

М. С. М.А – л. к. № *****, издадена от МВР Разград, 50 г., разведена, неосъждана, без родство

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката.

СВИДЕТЕЛКАТА М. С. М.А: В регионалната библиотека работя от 2014 г., започнах като библиотекар, сега в момента съм главен библиотекар, отдел Обслужване. Познавам ищцата от като започнах през 2014 г. Познавам я от детския отдел, след това в отдел Изкуство, след това при нас като я прехвърлиха. Лично аз съм изготвяла докладни, жалби по отношение служебните отношения, когато сме влизали в спорове за начина на обслужване на читатели и когато тя се отнася с лични обиди за нашата некомпетентност. Изготвяла съм, заедно с всички от колектива, колективни жалби по отношение на отношението което проявява г-жа К. към всеки един от работещите в библиотеката, с претенции че не се справяме, че не сме достатъчно компетентни, лични обиди към всеки от колектива. Мога да кажа, че аз и по-голяма част от колегите сме се подписвали в такива колективни жалби. Лично аз, след като беше преместена при нас, съм писала докладни, по отношение на неявяването на г-жа К. на работа, тъй като сме изготвили график, тя не се явява и не спазва графика, и съм писала такива жалби. Всички останали жалби, които колегите са писали, сме ги споделяли, тъй като след това нашият ръководител е давал отговор на жалбите ни по отношение на непрекъснатите обиди, които бяха от нейна страна към всеки един от колектива. Знам за всяка жалба която колега е писал против г-жа К.. Мога да вметна, че има жалби и от читатели, свързани с отношението ѝ към посетителите, грубо отношение. Несправяне с работата, това също сме писали като жалби, тъй като работеше при нас. Не познава достатъчно база данни, не може да обслужва качествено. Има такива жалби от читатели спрямо нея. Много колеги са внесли такива жалби и сме ги обсъждали като цяло. Обидни квалификации. Също сме писали жалба до ръководния ни орган, тъй като това пряко касае работата ни. Когато не може да се обслужи читател, това затруднява работата ни и качеството на обслужването. Много пъти сме писали жалби за неспазване на етичния кодекс, който всички колеги сме приели. Това е по отношение на чисто етичните норми, другото вече е за неспазване на трудовата дисциплина, което ни засяга като работещи с нея, тъй като страдаме от нейната работа.

АДВ. М.: Моля да се предявят на свидетелката докладни записки 10 и 11 към писмените доказателства и жалба № 12 към отговора.. Свидетелят да отговори дали е подписвал тези документи и за какви обстоятелства.

НА свидетелката се предявиха докладни записки, находящи се на л. 88-89, 90-91 и 92-93.

СВИДЕТЕЛКАТА: Това е от колектива, това е моя подпис. Това което се случи, че тя беше освободена в следствие на неявяването от 2 септември, когато последно я видяхме в библиотеката. Бяхме свидетели при г-жа Ж.А., тя внесе заявления с които искаше да ѝ бъдат

отпуснати отпуски за нейното обучение. Тя знаеше че ще бъде, имаше предложение, тъй като ние колектива обсъждаме, предложението да бъде освободена по взаимно съгласие, имаме подпис че тя отказва. И вместо да приеме това взаимно съгласие, тя внесе ново заявление. От тогава до 18 като съм писала всички докладни, тя не се яви повече на работа. След 18 не се е явявала на работа. От 2, не се е явявала на работа. От 2 септември до 18 септември не се е явявала на работа. След 18 септември също не се явява на работа. В Регионална библиотека се обсъжда всичко в колектива, целия колектив беше известен какво се случва, тъй като трябва да бъде известен, г-жа А изпрати две писма на двата адреса в С. и Г., след което се получиха съобщения, че адресата не е потърсил пратката. В Г. сме ходили специално, съм присъствала с г-жа А на среща с пощенската служителка и тя казва, че е известена че трябва да вземе пратката си, но не я взема. Лично сме ходили на адреса ѝ в Г., на вратата сме я търсили, но тя не отговаряше. Това беше след като се написа заповедта, за да бъде връчена вече. Това е след 18 септември, не мога да посоча точна дата. Разговаряли сме с кмета на Г., че издирваме г-жа К., за да ѝ връчим тази заповед. Разговаряли сме и с кварталния и с хора, които живеят наблизо. Не сме я намирали. Г-жа К. през по-късен период не е идвала в библиотеката. Дойде вече на 12 август 2020 г., когато беше сменено ръководството на библиотеката. Когато предяви желание, искане по-скоро, да ѝ се приключи трудовата книжка, като тогава, тъй като заедно с г-н П. вода деловодството на библиотеката при прехвърлянето от г-жа А, присъствах на подписаната декларация, с която тя съответно каза че получава си трудовата си книжка и прекратява трудово-правните си отношения с библиотеката. Това беше 12.08.2020 г. Трудовата книжка беше в нея. По принцип всички трудови книжки на нашите служители в библиотеката, са в служителите, нанасят се всички промени по смяна на заплата, или на длъжност, но се връщат веднага на служителя. Не стоят у нас. То е по вътрешните правила, трудовите книжки не стоят в счетоводството, а при нас. Дори сега когато попълваме новите данни на всеки служител, срещу подпис ги дават, срещу подпис ги връщаме. Трудовата книжка е попълнена от счетоводителката. Т. к. всичко е минало през нас, имаме много пъти искания от г-жа А да предостави тр. си книжка за да бъдат попълнени промените. Има документ, в който тя отказва да си представи тр. книжка. Трудовата ѝ книжка не беше в нас, за да бъде задържана и по някакъв начин възпрепятствана. Известно ми е, че г-жа К. е записала докторантура. Но знаем, че не е получила писмено разрешение, г-жа В. А не е дала съгласие в писмен вид, така както изисква закона ръководителя на съответната организация да даде съгласие дали има необходимост библиотеката такъв кадър да продължи образованието си. Ние сме регионална библиотека, нямаме научен център, нямаме научен сектор, така че чисто професионално за доктор на нивото на което е регионална библиотека, няма нужда, но това е по преценка на ръководителя. Повечето библиотеки имат сектор с научна дейност, където може такъв кадър да работи, могат да преценят. Нашата библиотека, доктор на библиотечните науки, така е преценила Ж. А, че няма нужда. Не ми е известно да сме правили опити да ѝ връчим заповеди на 12.08.2020 г. Аз не знам какво трябваше да връчим. Ж. А, каза че е написала заповед за нейното уволнение. Какво трябваше да се връчи, няма представа. Ние ходихме като свидетели. Нямам представа от текста на заповедта която е изпратена в писмата, и

която носеше Ж. Имаме нашата структура главен библиотекар на отдел Обслужване, той прави графика. Нашият график се състои от 1 и 2 смяна ,за да работим можем да работим от 8 до 18 ч., без прекъсване. Прави графика, като включва в графика служителите, отдел Изкуство, всеки има график. Главният библиотекар е този който следи за присъствието и отсъствието. Няма дневник. Ако някой не се яви на работа, трябва да извести гл. библиотекар. Той известява ръководителя. Дневник на отсъствие и присъствие нямаме. Ако отсъства лице, главният библиотекар известява директора. Сигурно е имало случаи на устна форма. Когато колега не се яви, без да има болничен, или да се обади на някого, се пише съответно докладна в която се пише че не се явил днес, без знание на ръководителите. Главния библиотекар е Н.-П., тя тогава изготвяше работните графици. Тези докладни, които аз писах от 2 до 18, преди да бъде връчена заповедта, няма как да има обяснения, защото тя не се яви. За останалите докладни, тъй като те са страшно много, има писмени обяснения от г-жа К. и съответно и Ж. А винаги е съобщавала в месеца, че е наложена или забележка, или предупреждение. Всяка жалба която сме писали, сме получавали отговор за това какво е обяснението на г-жа К., тъй като е имало фрапантни случаи. Малко преди наше мероприятие г-жа К. съвсем тенденциозно скри лаптопа, за всяко нещо имаше обяснение и сме го обсъждали с колегите, жалбите на всеки един, който ги е писал срещу г-жа К.. Аз не съм писала др. докладни срещу др. служители, защото не съм попадала на случай колега да не се явява на работа и да затруднява нашата работа. Ако пък Н.-П. е писала, не знам. Но такива фрапантни случаи когато не се обаждаш на никой от ръководителите, било то на главния библиотекар, колега, директор, в нашата библиотека няма. Наводненията в библиотеката са си постоянни. В момента е още по-страшно. Аз като дойдох 2014 година, си беше. То си тече постоянно, ние сме с кофите, легените. По принцип отводняваме всички. Със сигурност отдел Изкуство в който беше г-жа К., си тече от всякъде. По принцип се включваме в отводняването. Водата е до кръста понякога, предполагам че се е включила, не вярвам съвсем да не е. Дали с бившия директор се е срещала К., не мога да кажа. Във връзка с прекратяването съм се срещала в кабинета на директора, когато вхождахм нейните заявления, когато дойде на 12.08.2020 г. Тя каза, че иска да приключи трудовата си книжка. Да бъде приключена, да се изчисли колко години има в Регионалната библиотека, т. е прослуженото време, след това в графата на тр. книжка се записва по какъв начин е освободена, по кой член, дали пенсиониране, дали напускане. Не знам какво ѝ беше вписано в тр. книжка. Знам, че счетоводителката я приключи, написала е отработеното време, неплатените отпуски които е ползвала, чисто технически тя свърши нещата. При посещението на г-жа К., не знам дали освен мен и директора не беше и Р.Б., не мога точно да си спомня. Бяхме повече от двама. Входящия регистър, г-н П., директор на библиотеката, но тъй като в периода в който ставаха промените, трябваше да приемем документацията от А, помагам на П., т. к. по негова заповед го замествам когато отсъства, така че трябва да имам поглед на нещата които се случват. Не си спомням дали беше Р.Б. в предаването на трудовата книжка, мисля че сме правили декларация, не мога да се сетя точно. Не са депозиран жалби в полицията, а това е обаждане на тел. 112 от г-жа К.. Единият сигнал е за колелата Румен Андреев, не мога да уточня дата и ден, др. сигнал е към мен. Моят сигнал

беше с обвинението за опасност за живота, подаден на 112. Дойдоха полицаите. Обяснението беше, че има заплаха за живота на г-жа К.. Спрямо др. колега нямам представа как завърши проверката. Писаха полицаите констативен протокол с обяснението че не откриха заплаха за живота, т. е това което обясни г-жа К. когато полицаите дойдоха каква е заплахата за живота с която съм я заплашила, тя каза че съм я ощипала. Започна да си показва къде имала синьо и аз съм го написала като докладна до ръководството. Обаждането на 112 беше по повод на това че ние водихме спор, чисто служебен, за качество на работа и начина на обслужване и съм написала това в жалбата до г-жа А от кога разговорите служебните могат да бъдат заплаха за живота, да дойдат две патрулки, да има читатели, и да гледат всички как пиша обяснения. Това за мен не беше нормално, още повече обяснението че съм я ощипала. Колегите изумяха от обяснението че в Регионална библиотека могат да се щипят, след което имаше подигравки в общественото пространство. Няма как да ощипа г-жа К., по какъвто и да е начин. Не сме имали личен конфликт с г-жа К.. Аз нямам лично отношение с К.. Имаме само служебни. Аз не знаех къде живее, до момента до който не ходихме. Ние не сме били близки приятели. Имало е моменти да говорим спокойно, до като тя започна да ни обижда че не сме компетентни, всички останали, вкл. и аз. Ние провеждаме срещи с писатели, тя слиза по стъпалата, и е обиждала и хора които провеждат срещите си там, че са некачествени, че са боклуци, че се занимават с халтура. Отношенията ни с нея са чисто служебни. През м. септември 2019 г. аз съм ходила два или три пъти в Г. и сме обикаляли покрай къщата на К., лично съм присъствала в пощата когато служителката каза че по правило още една седмица трябва да остане тази папка, защото такива им правилата, че може да дойде да я вземе лицето. Казаха, че летят бележка на вратата за това че има пратка. По др. начин как уведомяват, не мога да кажа. Не знам колко заповеди е носила г-жа А. Г-жа А беше при нас, няма как да държа документацията, нямам представа какво носи тя. Работата в библиотеката, ако има представа госпожата какво се работи там, не е свързана само с даване и вземане на книги, ние сме културно-информационен просветен център, който изисква да бъдем всеобхватни в своята дейност. Имаме много друга дейност свързана с представяне на писатели, поети, срещи, изложби, и това не става в регламентирано работно време от 8 до 17 ч., а срещите които организираме са винаги в такова време, за да може обществеността да ги посети. Аз след 17 ч. продължавам да съм на работа. Организираме срещи, правим представяния, има посетители, аз съм на работа там. Г-жа К. имаше работно време до 18 или до 18.30 ч., тъй като залата в която провеждаме срещи отдел Изкуство, там беше предходното ѝ работно място, тя има на втория етаж, там е компютъра с книгите, двете зали са напълно отделени. Г-жа К., когато свърши работното ѝ време, ако тя желае, може да остане на срещата. Тя също е провеждала срещи с писатели, поети, когато ги кани, така че няма регламентирано работно време. Когато свърши работното време може да си тръгне. Официалното регламентирано работно време е до 17 или 18 ч., като срещите с поети и писатели са след работно време, за да може гражданството да дойде. Ние сме част от културния календар на общината. Заклучваме, пускаме СОТ, това е нормално. Всяка докладна, когато се напише, се внася при г-жа А, получаваме входящ номер. Ние като колеги всеки знае какво е написано, защото това се случва пред всички. Ние сме част от

колектива и колективни са жалбите. Ние между нас си обсъждаме това което става. То е много, ние сме внасяли всички, защото искахме да се види какво се случва. Ние постоянно бяхме обиждани, унижавани. Жалби има от всички колеги, те жалбите са там. След това, това което е решила г-жа А, ако е решила да направи забележка, или предупреждение, ние го обсъждаме на събрание, което правим почти всеки месец, в края. Имаме различни точки в дневния ред. Примерно в една точка е внесено съобщение че е направена забележка на г-жа К. заради едни какво си. Това не го обсъждаме. Сведено е до знанието ни. Внасяме докладна записка. Това което сме внесли го обсъждаме като колеги. Г-жа А има и директорски съвет, на който аз не съм присъствала и не съм обсъждала. Г-жа К. е имала забележки преди това. Предполагам, че са стигали до знанието ѝ в писмен вид, т. к. от г-жа А по делото има съобщение, че е наказана. Не ми е известно кога се взема отношение по тези докладни. Нямам представа какъв е срока, но в кратък срок трябва да отговори на жалбата. Ние като жалбоносителите, сме изисквани от г-жа А адекватни действия, т. е да отговори какво се е случвало, но в какъв срок, нямам представа. Не съм писала жалба до други органи и институции.

СНЕ самоличността на свидетелката

П.А.Е. – л. к. № *****, издадена от МВР Разград, 56 г., неомъжена, неосъждана, без родство

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да говори истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката

СВИДЕТЕЛКАТА П.Е. Работя в регионална библиотека Разград от октомври 2005 г., като счетоводител. Изготвям заплатите на служителите, на щатния персонал, ако има програми други, също. Познавам А.К.. Оформих много по-късно трудовата ѝ книжка, защото не беше на територията на библиотеката изобщо. Изискахме я от А.К., но тя не я представи. По принцип всяка промяна, било в намаление, или увеличение, трябва да се отрази в трудовата книжка, но няха такава възможност, защото не ми се представи. Г-жа К. през м. август 2020 г., след като вече бяха прекратени трудовите ѝ правоотношения с библиотеката, може би ѝ е трябвало някакъв документ, донесе трудовата си книжка и каза че веднага трябва да ѝ се приключи. Приключих я веднага. Вписах члена от заповедта, изчислих ѝ трудовия стаж от 2012 г. до 19.09.2019 г., от първия ден когато тя вече не е на работа, няма осигуровки за този ден. Това е, приключих, написах основанията на което е прекратен трудовия договор. Написахме, че трудовия стаж не е равен на осигурителния, защото има много неплатени отпуски. За година е разрешено по КТ 30 работни дни, попитах в НОИ, тъй като са страшно много, няма такава възможност в този документ да се опише, попитах дали може на удостоверение А4 да го опише, те ми разрешиха и така казаха да го сложа в трудовата книжка, и така и направих, изпратих едно и в НОИ, евентуално да не се изгуби. В същия ден върнах трудовата книжка. Предали сме я на г-жа К. срещу декларация, че на едни коя си дата, с комисия, ние ѝ предаваме оформена, приключена, заверена трудова

книжка. Трудовите книжки по закон вече стоят в служителите, евентуално ако някой иска, попълва декларация че си дава съгласие да бъде съхранявана в библиотеката. Г-жа К. такава декларация не е подписвала. Аз изчислявам трудовото възнаграждение на г-жа К., защото е част от щатния персонал. Когато ми се предадат оправдателни документи, че е болна, аз ги подавам в НОИ и ги нанасям във фиша, за да може да знае за колко дни. Когато е подавала, съм ги съобразявала. По принцип, по закон, до два работни дни трябва да предаде. Ако се обади по телефона и каже че няма такава възможност, че е тежко болна, правила сме компромиси, да ги донесе след седмица, или след като оздравее. Болничните се подават в НОИ до 10-ти на следващия месец, но при нас бързо стават нещата, подавам ги когато ги донесат. Имаше съставена комисия и с колежка която има автомобил, казва се П.Е.Д., тя ни закара - директорката Ж.А., М. М.а, аз. Отидохме до адреса на г-жа К. в Г., разговаряхме със съседите, с граничния до тях магазин, които хора казаха, че преди малко е ходила до магазина. Направихме опит да се срещнем с К., викахме, бутахме вратата, беше заключена, после отидохме до кметството, ходихме до пощата. Качихме се горе в кметството, там беше секретаря на кметството. Не влязохме всичките, беше отворена врата и в коридора бяхме. Отидохме и искахме да ѝ връчим комплекта документи, за съдействие, защото знаем че най-добре е лично да се получат документите. На всеки документ който тя носеше, ми направи впечатление, че имаше различни адреси. Ако е болничен, един път е адрес в Р., в С.. На адреса в Г., нямаше документ който да удостовери че тя живее на този адрес. В кметството, казаха че много трудно ще стане. Два комплекта документи изпратихме на софийския адрес и в Г.. Спазихме срока да се върне обратна разписка, но не сме получили такава и госпожата от пощата каза че има срок да се потърси и ще я върне след като мине срока. Дори се срещнаха колегите с кварталния, той каза че няма заповед да отиде да я притесни, да ни придружи. Молихме го да ни придружи, но ни отказа. Г-жа К. последно началото на септември, някакви заявления за отпуск входираща, началото на м. септември 2019 г., мисля че на 2 септември. След това изобщо не се е явявала в библиотеката, не сме я срещали никъде – нито по улица, нито в библиотеката. Идва на 12.08.2020 г. аз бях в библиотеката. Идва да ѝ приключим тр. книжка, това направихме същия ден. Преди това и да е идвала, аз не съм я видяла. Идва на 12.08.2020 г. г-жа К. за да ѝ приключим трудовата книжка. Това го направих същия ден. Преди това ако идвала, аз не съм я видяла. След 12.08.2020 г., тя не е идвала. Аз не съм библиотекар. Аз имам само служебни отношения и може да не съм я видяла. Комплектът от документи, с който отидохме в Г., го държеше директорката Ж. Александра, съдържа заповед за уволнение и тези всички обяснения. Аз по принцип бях там когато ги приготвяха, но вече в плика какво е сложено, не мога да кажа. Директорът изготви заповед за уволнение. Директорът е писал заповедта за уволнение. Аз не отговарям за това. Г-жа К. е имала наказания. При всяко нейно наказание, или жалби срещу нея, директорът ни събираше, имаме ден в който не работим с читатели, събираше ни и прочиташе пред колектива. Свеждаше до знанието на персонала наложените наказания. Аз не съм работила само с Ж.А., аз работила и с М.К.. Всеки ръководител на институцията си има лични методи за ръководене. Само г-жа К. е наказвана. Ако е имало наказания, практиката на предишната директорка М.К. не е била такава, не е свеждала до знанието, ако е имало. Г-жа Ж.А.

започна да свежда до знанието на служителите наложените дисциплинарни наказания. Тя искаше да се разбере от целия колектив. Г-жа К. някога е присъствала, друг път не на тези събрания. Тя не е разбирала тогава, на нея ѝ се връчваше лично, но след всеки път, е имало огромни скандали. Аз дори да не съм била в стаята, една стена ни дели и то се чува. Винаги сме искали директорката е искала устно и след като не се е отзовала, е следвало писмено искане на трудовата книжка. Лично ѝ се предава на нея. Тя е на работното си място и ѝ се представя да си даде трудовата книжка, да ѝ се отрази не наказание, а увеличение на заплатата дори. Един единствен път, мисля че я даде. М. февруари ли беше тази година, К. дойде, да си иска сигурно някакви документи, не мога да кажа, при мен не е идвала. По телефона е разговаряла и сегашния директор П., каза че искала да се върне на работа. Не съм изготвяла докладни за нарушения. Дори и досиетата не стоят при мен. Освен директора, дето отговаря за всички ни, мисля че главните библиотекари по отдели отговарят и те съставят графика и следят за спазването на работното време, защото винаги трябва да има човек.

С оглед искането на ответника за запознаване с представените днес писмени доказателства ПРЕДОСТАВЯ на ответника двуседмичен срок да заяви становище по доказателствата.

ЗАДЪЛЖАВА ищцата А. М. К. да представи трудовата си книжка в оригинал и заверено копие на съда.

ОТЛАГА делото за 16.07.2021 г. в 10.00 ч. за когато страните уведомени.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 15.25 ч.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен днес в съдебно заседание.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен днес в съдебно заседание.

Съдия при Районен съд – Разград: _____

Секретар: _____